

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5C/182/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415205811
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6415205811.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu: J. J., L.. XX.XX.XXXX, J. Y. P. Č.. XX, G., zastúpená advokátom JUDr. Dušanom Klimom, so sídlom Ul. Sládkovičova 16/61, Žiar nad Hronom proti žalovanému: POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o určenie, že zmluvné podmienky v zmluve o úvere sú neprijateľné zmluvné podmienky, takto

rozhodol:

Súd určuje, že zmluvné podmienky uvedené vo Všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia úveru vyhotovených žalovaným uvedené v bode 4. prvá veta, štvrtá veta, piata veta a v bode 6. štvrtá veta k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX uzavreté dňa 17.01.2012 medzi žalobkyňou a žalovaným v znení: „V prípade ak bude dlžník v omeškaní s niektorou splátkou sedem dní a viac, je povinný túto omeškanú splátku uhradiť do rúk mandatára v hotovosti spolu so zmluvnou pokutou 15 € za každý deň prípadného omeškania. Dlžník má možnosť uhradiť štyri po sebe idúce splátky, prípadne len časti po sebe štyroch idúcich splátok, v oboch prípadoch spolu so zmluvnou pokutou vo výške 30 € do rúk mandatára v hotovosti, alebo poukázať na účet veriteľa, s možnosťou návratu plnenia podľa pôvodného splátkového kalendára. Dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čiastku 4 € ako paušálnu náhradu nákladov a administratúry s tým spojenej do päť dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu. Dlžník je povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 312 €, ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov, vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonaním úkonov, smerujúcich k zabezpečeniu dlhu dlžníka.“ sú neprijateľné a preto neplatné.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňi trovy konania a zaplatiť ich do rúk právneho zástupcu žalobkyne JUDr. Dušana Klimu, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 218,76 €, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa podaným návrhom doručeným Okresnému súdu Žiar nad Hronom dňa 14.05.2015 domáhala voči žalovanému určenia, že v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX zo dňa 17.01.2012 uvedené zmluvné podmienky v texte „zmluvná pokuta 15 € za každý prípad omeškania splátky, zmluvná pokuta 30 € pri štyroch omeškaných splátkach, zmluvná pokuta 312 € pri porušení zmluvných podmienok a poplatok za upomienku 4 €“ sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. V návrhu žalobkyňa uviedla, že dňa 17.01.2012 uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bola poskytnutá peňažná čiastka 1.000 € s povinnosťou splátok mesačne po 156 € do roka v čiastke 1.875 € a zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bola poskytnutá čiastka 350 € s povinnosťou splátok mesačne po 56 € do roka v čiastke 672 €, pričom spolu s istinou ju zmluvné podmienky zaväzovali aj k úhrade zmluvných pokút 15 €, 4 €, 30 € a 312 €. V návrhu žalobkyňa uviedla, že tieto záväzky sú neprijateľnými podmienkami, spôsobujú značnú nerovnováhu

v právach a povinnostiach zmluvných strán a sú príčinou, že jej dlh z prvej zmluvy vzrástol na sumu 7.631,87 € a z druhej zmluvy na sumu 1.928,77 €, ktoré sumy sú predmetom vymáhania prostredníctvom rozhodcovskej zmluvy, ktorá je tiež neprijateľnou podmienkou v jej neprospech.

Žalovaný návrh žalobkyne žiadal zamietnuť s odôvodnením, že žalobkyňa ako zmluvná strana sporných zmlúv s ich podmienkami súhlasila, oboznámila sa s nimi ako aj s obsahom Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú na zadnej strane zmlúv. K zmluvám nemala žiadne výhrady a zaviazala sa ich dodržiavať, preto pri podpise mala rátať s tým, že ak si nebude plniť svoje zmluvné povinnosti, nemôže automaticky ostať pri zaplatení istiny a poplatku ale dlžná suma sa zvýši. Pokiaľ ide o žalovanú neprijateľnosť zmluvných podmienok, žalobca tieto označil za poplatky súladné so zákonom. V závere svojho vyjadrenia uviedol, že žalobkyňa už raz voči nemu podala návrh týkajúci sa konkrétnych zmlúv, keď konanie bolo vedené na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4C/206/2012, kde návrh žalobkyne bol zamietnutý. Prejedateľnosti návrhu žalobkyne tak podľa jeho názoru bráni existencia prekážky právoplatne rozsúdenej veci.

Žalobkyňa a žalovaný sa pojednávania nariadeného na deň 23.11.2015 nezúčastnili, hoci naň boli predvolaní riadne a včas, svoju neúčasť ospravedlnili (žalobkyňa cestou právneho zástupcu) za súčasného vyjadrenia súhlasu s tým, aby súd vo veci rozhodol v ich neprítomnosti. Súd v záujme hospodárnosti konania prejednal vec v ich neprítomnosti, keď pritom v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 17.01.2012, zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 17.01.2012, Všeobecnými obchodnými podmienkami a rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4C/206/2012.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 od. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 153 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh žalobkyne je dôvodný.

Keďže išlo k návrhu na určenie neplatnosti (neprijateľnosti) zmluvných podmienok, súd najskôr skúmajúc danosť právneho záujmu žalobkyne na navrhovanom určení v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. vychádzal z toho, že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy alebo len vymedzených zmluvných podmienok má žalobca - spotrebiteľ (ktorého špecifické postavenie ako slabšej strany v spore osvedčuje predovšetkým úprava v komunitárnom práve, početná judikatúra súdov európskych spoločností, v nie poslednom rade i vnútroštátna právna úprava) vždy, pretože potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov v prípade čiastočnej neplatnosti zmluvy, týkajúcej sa odplaty (úrokov, poplatkov, zmluvných pokút). Postavenie spotrebiteľa sa stane istejšie, nebude vystavený sankciám za nezaplatenie odplaty a iných poplatkov a pokút, ktoré súd judikuje neprijateľnými, resp. zistí, že boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobkyňa so žalovaným uzavreli dňa 17.01.2012 dve zmluvy o úvere, na základe prvej s č. XXXXXXXXX poskytol žalovaný žalobkyňi úver vo výške 1.000 € za poplatok 872 € s tým, že žalobkyňa mala úver splatiť v 12 mesačných splátkach po 156 € počnúc dňom 26.02.2002, na základe druhej zmluvy s č. XXXXXXXXX poskytol žalovaný žalobkyňi úver vo výške 350 € za poplatok 322 € s tým, že žalobkyňa mala úver splatiť v 12 mesačných splátkach po 56 € počnúc rovnakým dňom 26.02.2002.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, z obsahu ktorých vyplynulo, že v bode 4. a 6. je dojednanie o tom, že v prípade ak bude dlžník v omeškaní s niektorou splátkou sedem dní a viac, je povinný túto omeškanú splátku uhradiť do rúk mandátára v hotovosti spolu so zmluvnou pokutou 15 € za každý deň prípadného omeškania, ďalej, že dlžník má možnosť uhradiť štyri po sebe idúce splátky, prípadne len časti po sebe štyroch idúcich splátok, v oboch prípadoch spolu so zmluvnou pokutou vo výške 30 € do rúk mandátára v hotovosti, alebo poukázať na účet veriteľa, s možnosťou návratu plnenia podľa pôvodného splátkového kalendára; dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čiastku 4 € ako paušálnu náhradu nákladov a administratúry s tým spojenej do päť dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu a dlžník je tiež povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 312 €, ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov, vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonaním úkonov, smerujúcich k zabezpečeniu dlhu dlžníka. Všeobecné obchodné podmienky žalobkyňou popísané nie sú.

Na základe uvedeného mal súd preukázanú existenciu záväzkového právneho vzťahu medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom.

Spornú zmluvu o pripojení možno charakterizovať ako spotrebiteľskú a na žalobkyňu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o pripojení je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny vzťah alebo o obchodnoprávny vzťah.

V prejednávanej veci bolo potom nepochybné, že žalovaný právo na zaplatenie zmluvnej pokuty odvíjal od spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú ako tzv. typové zmluvy uzavierané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy, a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalovaný ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalobkyňou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, všetky dojednania o zmluvných pokutách sú obsahom Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú formulárového charakteru, bez možnosti akéhokoľvek ovplyvnenia ich obsahu. Z rozhodovacej činnosti súdu je známe, že žalovaný zmluvnú pokutu dojednáva za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách, resp. v obchodných podmienkach, na ktoré zmluva v podrobnostiach ohľadom zmluvného vzťahu odkazuje.

Právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o úvere vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do svojho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na vyššiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanoviť zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Zmluvné dojednania v uzavretých zmluvách, týkajúce sa zmluvnej pokuty považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejší alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník konania, a to spotrebiteľ. Už na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Uvedený súd konštatuje preto, že žalovaný ako dodávateľ nie je žiadnym spôsobom sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinností na jeho strane. Unijné právo kladie veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy, ktorý obsah zmluvy spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje, aby bol náležite opatrný a dôsledný aj pri dojednávaní vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta. Len týmto spôsobom sa efektívne zabezpečí, aby slabšia strana v spotrebiteľských zmluvách bola dostatočne informovaná o následkoch nesplnenia povinností a len týmto sa vypestuje vzťah dôvery spotrebiteľa k dodávateľovi.

V prejednávanej veci súd dojednanie o zmluvných pokutách považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na viaceré aspekty. Jednotlivé zmluvné pokuty sú uvedené v obchodných podmienkach, ktoré spotrebiteľ „akceptuje“ v rámci kontraktačného procesu, pristupuje k nim ako k hotovému dojednaniu, pričom má objektívne iba veľmi nejasnú predstavu o obsahu zmluvných podmienok, a to nielen na drobné písmo ale aj komplikované zmluvné formulácie. Je ťažké domnievať sa, že žalobkyňa ako priemerný spotrebiteľ bola schopná zorientovať sa v týchto početných dojednaniach a pochopiť ich význam. Neprijateľnosť zmluvných dojednaní súd videl aj v tom, že zmluvná pokuta má v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka zabezpečiť dodržanie zmluvnej povinnosti, v danom prípade však bola dohodnutá len zmluvná pokuta v prípade nesplnenia povinnosti žalobkyne,

prícom pre prípad porušenia povinnosti žalovaného nebola dohodnutá žiadna sankcia v prospech žalobkyne.

Ďalším aspektom v prospech posúdenia zmluvných dojednaní o zmluvných pokutách ako neprijateľných podmienkach bolo ich samotné dojednanie v obchodných podmienkach. Česká judikatúra ustálila, že v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis (Nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011). Uvedený právny názor si osvojili aj sudy Slovenskej republiky, pričom aj v prejednávanej veci súd pri posudzovaní platnosti a prijateľnosti dojednaní o zmluvných pokutách z uvedeného právneho názoru aj vychádzal.

Súd potom ustálil, že zmluvné podmienky uvedené vo Všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia úveru vyhotovených žalovaným uvedené v bode 4. prvá veta, štvrtá veta, piata veta a v bode 6. štvrtá veta k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX uzavreté dňa 17.01.2012 medzi žalobkyňou a žalovaným v znení ako sú uvedené vo výrokovej časti rozsudku sú neprijateľné, a s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. S poukazom na § 153 ods. 4 O.s.p. súd určil takéto zmluvné podmienky v zmluvách uzavretých so žalovaným za neprijateľné priamo vo výroku rozsudku.

Judikovanie zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, ako je tomu aj v prejednávanej veci má s poukazom na § 53a Občianskeho zákonníka za následok, že dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Uvedené platí aj vo vzťahu k uplatňovaniu si nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty odvodenej z takejto zmluvnej podmienky v konaní pred súdom ale aj vo vykonávacom konaní.

Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že prejednaníu veci bráni prekážka právoplatne rozsúdenej veci, súd uvádza, že o prekážku res iudicata podľa § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku ide len v prípade ak už bolo právoplatne rozhodnuté v „tej istej veci“. Totožnosť veci je charakterizovaná nielen totožnosťou účastníkov konania ale aj totožnosťou predmetu konania. O totožnom predmete konania možno hovoriť len vtedy, ak je založený na tých istých skutkových okolnostiach, ktoré už raz boli predmetom právoplatne skončeného konania. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že jeho nároky z predmetných zmlúv o úvere boli predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/206/2012, súd uzatvára, že nešlo o totožné nároky. Predmetom konania sp. zn. 4C/206/2012 bolo určenie neplatnosti zmlúv o úvere, rozhodcovských zmlúv, ktoré boli ich súčasťou a zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.000 €. V prípade existencie právoplatného zamietajúceho rozsudku č. k. 4C/206/2012 - 93 zo dňa 26.06.2013 nie je daná prekážka podľa § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ktorej dôsledkom by malo byť zastavenie tohto konania podľa § 103 ods. 1 a § 104 ods. 1 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V prejednávanej veci bola plne úspešná žalobkyňa a vzniklo jej právo na náhradu trov konania voči vo veci plne neúspešnému žalovanému. Súd priznal žalobkyňi náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby po 64,53 € - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd a účasť na meritornom pojednávaní vo výške 3x 64,53 € a k tomu prináležiace režijné paušály 3x 8,39 €, spolu 218,76 €, ktoré trovy konania spolu je žalovaný v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný nahradiť právnomu zástupcovi žalobkyne.

Trovy konania boli uplatnené v súlade s ustanoveniami § 9 ods. 1 a § 11 ods. 1 písm. b), § 13a ods. 1 písm. a), c) a d) a § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 01.07.2013.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 - tich dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j. rozhodlo sa vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, rozhodlo sa bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j. týkajú sa podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., účastník konania ich bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa, f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).